

2. Klausul 4 i ramavtalet ska tolkas så, att den utgör hinder för att anställningstid som en tillfälligt anställd tjänsteman har fullgjort vid en offentlig förvaltning inte tillgodoräknas vid bedömningen av huruvida tjänstemannen i fråga, som senare har blivit ordinarie tjänsteman, kan bli föremål för en intern befordran som bara är tillgänglig för ordinarie tjänstemän, om inte detta motiveras på objektiva grunder i den mening som avses i punkt 1 i samma klausul. Den omständigheten att den tillfälligt anställda tjänstemannen har fullgjort nämnda anställningstid på grundval av ett tidsbegränsat anställningsavtal eller anställningsförhållande utgör inte i sig en sådan objektiv grund.
3. Unionens primärrätt, direktiv 1999/70 och ramavtalet i bilagan till detsamma ska tolkas så, att de i princip inte utgör hinder för nationell lagstiftning i vilken det föreskrivs att en ordinarie tjänstemans överklagande av ett beslut om att inte godkänna vederbörande i ett uttagningsprov — vilket överklagande grundar sig på att förfarandet stred mot klausul 4 i ramavtalet — vid äventyr av preskription måste lämnas in senast två månader efter dagen för offentliggörandet av meddelandet om uttagningsprov. En sådan frist får dock inte åberopas mot en ordinarie tjänsteman som har lämnat in en ansökan till nämnda uttagningsprov och har tillåtits delta i uttagningsprovet samt vars namn fanns upptaget på den slutliga förteckningen över godkända sökande i uttagningsprovet, om fristen gjorde det omöjligt eller orimligt svårt att utöva rättigheterna enligt ramavtalet. Under sådana omständigheter får tvåmånadersfristen inte börja löpa förrän vid delgivningen av beslutet att ogiltigförklara beslutet att anta tjänstemannen till uttagningsprovet och att tillsätta honom eller henne som ordinarie tjänsteman i den högre gruppen.

(¹) EUT C 179, 3.7.2010.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 8 september 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Portugal

(Mål C-220/10) (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 91/271/EEG — Föroreningar och olägenheter — Rening av avloppsvatten från tätbebyggelse — Artiklarna 3, 5 och 6 — Underlåtenhet att ange känsliga områden — Underlåtenhet att genomföra en mer långtgående rening av utsläpp i känsliga områden)

(2011/C 311/16)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Guerra e Andrade och S. Pardo Quintillán)

Svarande: Republiken Portugal (ombud: L. Inez Fernandes och M.J. Lois.)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (EGT L 135, s. 40; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 93).

Domslut

1. Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 3, 5 och 6 i direktiv 91/271
 - genom att som mindre känsliga områden ange alla kustvatten runt ön Madeira och alla kustvatten runt ön Porto Santo,
 - genom att ställa mindre stränga krav på rening än vad som följer av artikel 4 i rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse, i fråga om utsläpp av avloppsvatten från tätbebyggelse som härrör från tätorter med mer än 10 000 pe, såsom tätorterna Funchal och Câmara de Lobos, och som sker till kustvattnen runt ön Madeira,
 - genom att inte, när det gäller en tätort vid floden Tajos mynning, nämligen Quinta do Conde, ha säkerställt att det finns ledningsnät för att ta hand om avloppsvatten från tätbebyggelse i enlighet med artikel 3 i nämnda direktiv, och
 - genom att inte, när det gäller tätorterna Albufeira/Armação de Pêra, Beja, Chaves och Viseu, och när det gäller fyra tätorter som släpper ut avloppsvatten vid den vänstra stranden vid floden Tajos mynning — nämligen Barreiro/Moita, Corroios/Quinta da Bomba, Quinta do Conde och Seixal — ha säkerställt en mer långtgående rening än vad som följer av artikel 4 i nämnda direktiv.
2. Republiken Portugal ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 209, 31.7.2010.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 8 september 2011 (begäran om förhandsavgörande från Bundesarbeitsgericht — Tyskland) — Sabine Hennigs (C-297/10) mot Eisenbahn-Bundesamt samt Land Berlin (C-298/10) mot Alexander Mai

(Förenade målen C-297/10 och C-298/10) (¹)

(Direktiv 2000/78/EG — Artiklarna 2.2 och 6.1 — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artiklarna 21 och 28 — Kollektivavtal om lön för kontraktanställda inom den offentliga sektorn i en medlemsstat — Lön som fastställs med hänsyn till ålder — Kollektivavtal som innebär att kriteriet om fastställande av lön med hänsyn till ålder upphävs — Bibehållande av förvärvade rättigheter)

(2011/C 311/17)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesarbeitsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Sabine Hennigs (C-297/10) och Land Berlin (C-298/10)

Motparter: Eisenbahn-Bundesamt (C-297/10) och Alexander Mai (C-298/10)